

با یک نادانی و جهل مرکب در موضوع تربیت جنسی و آموزش جنسی مواجهیم|در این ۴۳ سال دیدیم که در بحث‌های دینی اجبار جواب نمی‌دهد|خشونت‌های خانوادگی ۲۰ درصد افزایش یافته است.

معصومه ابتکار، معاونت زنان دولت دوازدهم عنوان کرد؛

دوران دولت دوازدهم یکی از دوران‌های طلایی حوزه زنان در بحث قوانین و پیشنهادات بود.

به گزارش اسپادانا خبر، معصومه ابتکار، معاونت زنان و امور خانواده ریاست جمهوری در دولت حسن روحانی با طرح این ادعا در گفتگو با خبرنگار این گفت:

حدود ۶ درصد از نماینده‌های مجلس زن هستند و برای آن‌ها هم موضوعات زنان خیلی اولویت ندارد. متأسفانه الان مجلس درگیر یک فضای سنگین سیاسی است و به موضوعات مهمی مثل بحث حقوق زنان و بحث خشونت که یک مطالبه ملی و ضروری است و بارها توسط مقام معظم رهبری مورد تاکید قرار گرفته توجه لازم نمی‌شود البته مطالبه‌گری هم از طرف فعالان حقوق زنان، فعالان اجتماعی، تشکل‌ها، وکلا و حقوقدانان خیلی مهم است.

او گفت:

در پایان سال ۹۹ گزارشی مبنی بر افزایش خشونت‌های خانوادگی داشتیم که حدود ۲۰ درصد افزایش نشان می‌داد. گزارش‌های پزشکی قانونی و اورژانس اجتماعی نشان می‌داد که بحث خشونت خانگی درصدی افزایش داشته است.

معصومه ابتکار در خصوص مسئله حجاب نیز اظهار کرد:

ما نباید از روش‌های خشونت‌آمیز درباره حجاب استفاده کنیم و سعی کردیم این موضوع را پیش ببریم. باید با تأمل به موضوع اجبار در دین پردازیم. طی این ۴۳ سال ما دیدیم که در بحث‌های دینی اجبار جواب نمی‌دهد و مسئله فرهنگی است. حجاب در کشور ما به شکل مقررات اجتماعی درآمده است یعنی پوشش یک قانون و چهارچوبی دارد و همه باید آن را رعایت کنند اما اینکه با این موضوع برخورد خشونت‌آمیز شود واقعا مشکلات زیادی را تا به حال به وجود آورده است و ما همه جا این را اعلام می‌کردیم. بخشی از مشکلاتی که ما در مسئله حجاب داریم زاویه دیدی است که متأسفانه عده‌ای از متصدیان دارند که حتی با نگرش‌های قرآنی هم همخوانی ندارد. موضوع حجاب و عفاف را فقط مسئله‌ای زنانه می‌دانند در حالی که این مسئله، مسئله کلان اجتماعی است و به همه انسان‌ها برمی‌گردد. قرآن در مواجهه با بحث عفاف اول مردها را خطاب قرار می‌دهد و از مردها می‌خواهد چشم‌هایشان را فرو بیندازند. در حالی که عمده سیاست‌هایی که متأسفانه در این زمینه گذاشته و پیگیری می‌شود زنان را مقصر می‌شمارند. انگار زنان مقصر اصلی مسئله عفاف و حجاب‌اند و سیل اصلی حملات آن‌ها هستند. این رفتار با قرآن و نگاه قرآنی سازگاری ندارد. قرآن به موضوع عفاف و حجاب را از زاویه آسیب و آزار نگاه می‌کند و می‌خواهد آزار علیه زنان را کم کند. متأسفانه این نگاه را درست نتوانستیم در جامعه ترویج بدهیم. دولت در مجموع تلاش کرد برخوردها در این باره به حداقل برسد.

او گفت:

من فکر نمی‌کنم بشود با دوچرخه و موتورسواری زنان مقابله کرد چون خیلی طبیعی است که زنان همانطور که ماشین سوار می‌شوند و همانطور که در شهرها پشت ترک موتور مردان می‌نشینند یا به عنوان تاکسی سوار موتور می‌شوند، خودشان هم موتورسواری کنند. این موضوع از نظر شرعی هم خیلی بهتر است. در خیلی از شهرها مثل اصفهان یا یزد از سال‌ها قبل (حدود ۶۰ سال قبل) خانم‌های کارگر نساجی کارخانجات با دوچرخه سرکار می‌رفتند حتی خانواده‌های مذهبی و خانواده‌های روحانیون و متدینین. دوچرخه وسیله‌ای برای کار، معیشت و رفت و آمد است و استفاده می‌شود. ما باید این موضوعات را حل کنیم. اینها محدودیت‌هایی است که فقط مردم را آزار می‌دهد و مشکل اجتماعی و روانی برای جامعه زنان ایجاد می‌کند.

او در خصوص ممنوعیت ورود زنان به ورزشگاه‌ها نیز گفت:

اصلا معلوم نبود چرا انقدر برای دخترانمان محدودیت گذاشته شده است. ما سالم‌تر از فضای ورزشی چه فضایی را برای تفریح و شادی و نشاط داریم؟ چرا باید درهای شادی و نشاط را روی جوانانمان ببندیم و بعد آنها را وادار کنیم از مسیرهایی بروند که ممکن است برایشان آسیب روحی و جسمی داشته باشد؟ این‌ها سیاست‌هایی است که به شدت باید بازنگری شود و متأسفانه در این باره آدرس‌های غلطی داده‌اند.

او با انتقاد از صدا و سیما گفت:

رسانه ملی در این سالها یاس می‌آفرید برای اینکه مردم را از رایشان و از دولتی که انتخاب کردند ناامید کند. رسانه‌های مجازی هم چه از خارج و چه از داخل برای مردم ایران نسخه یاس و ناامیدی پیچیدند. اینجا باید گفت «از ماست که بر ماست».

ابتکار ادامه داد:

ما روی بحث تربیت جنسی خیلی کار کردیم و این موضوع به شورای عالی انقلاب فرهنگی رفت. از طرفی افرادی منتقد موضوع این سند هستند و از رفتارهای پرخطر، بحث سقط جنین و مشکلاتی که خانواده ایرانی دارد می‌نالند و از یک طرف ما با یک نادانی و جهل مرکب در موضوع تربیت جنسی و آموزش جنسی مواجهیم. نمی‌شود این موضوع را به فضای مجازی واگذار کنیم که متأسفانه الان واگذار شده است. کار مفصلی در این زمینه صورت گرفت و این سند به شورای عالی انقلاب فرهنگی رفت و خوشبختانه آنجا شخصیت‌های فرهیخته فرهنگی از ما حمایت کردند مثلاً آقای حداد عادل از این سند حمایت کرد چون خودش مدرسه دخترانه دارد و مسائل و مشکلات را می‌داند. ولی عده‌ای آمدند و گفتند این سند ۲۰۳۰ است و همان داستان‌هایی پیش آمد که همیشه گرفتار آنیم. نهایتاً متأسفانه این موضوع از دستور کار شورای عالی انقلاب فرهنگی خارج شد و تا به امروز با همه پیگیری‌هایی که انجام دادیم برنگشته است و کماکان با یک خلاء خیلی جدی در این زمینه رو برویم. متأسفانه نگاه امنیتی به مسائل زنان وجود دارد. برای اینکه عده‌ای توانمندی‌های زنان و جنبش زنان را می‌دانند و از این زاویه جنبه امنیتی می‌دهند تا وضعیت را کنترل کنند.

[برچسب ها: حقوق زنان \[1\]](#)

[آسیب‌های اجتماعی \[2\]](#)

[حجاب \[3\]](#)